

Pelko pois!

Joskus tämän palstan alkupäässä Antti Skyttä kirjoitti "kurkottamisesta" ristikoiden ratkonnan vaikealla, mutta ah niin ihanalla saralla. Koska jo koulussa teroitettiin pieniin mieliimme, että kertaus on opintojen äiti, niin kerrataanpa mekin.

Olen viime päivinä tarkastanut noin 500 Sanaseppolehden vastausta ja törmännyt jälleen siihen seikkaan, että ratkojat arastelevat tiettyjen laatijoiden ristikoiden ratkaisemista tai edes yrittämistä. Lehdessä arvioidaan ristikoiden vaikeusastetta tietyllä skaalalla ja näyttää joskus siltä, että neljän ja viiden lampun tehtävät jätetään suosiolla rauhaan.

En minäkään niitä tuosta vain ratkaise, kyllä niiden kanssa kulutetaan kumia ja istumalihaksia joskus päiviä tai viikkojakin eikä aina ratkea silloinkaan. Mutta sehän se ratkonnan juju onkin. Jotkut ihmiset todella nauttivat itsensä kiusaamisesta ja tässä lajissa ei tule ainakaan fyysisiä vammoja.

Tuo alussa mainittu kurkottaminen on sitä, että käydään rohkeasti kohti viholista eli niitä vaikeampia ristikoita ja tehdään niin paljon kuin osataan. Sitten nukutaan yön yli ja kokeillaan uudelleen. Mahdollisesti kilautetaan kaverille, mels-

kataan tietoteosten seassa tai viimeisenä keinona odotetaan oikean vastauksen ilmestymistä ja katsotaan siitä.

Ei niitä kolmitähtisiä tai viisilamppuisia ristikoita kannata pelätä, eikä niitä laitojotakaan, ihan tavallisia ihmisiä he ovat. Joskus kun olen kannustanut ratkojia kokeilemaan hiukan vaativampia ristikoita, minulle on sanottu, että hyvähän minun on sanoa, mestariratkoja kun olen. Minä en syntynyt mestariratkojana, ihan olen alusta aloittanut, kuten kaikki muutkin.

En yritä kammeta teitä väkisin kohti huippua. Jos olet tyytyväinen helppoihin ristikoihin, niin hyvä, olet omasi löytänyt. Mutta jos kunnianhimoa ja uteliaisuutta löytyy, niin mikset kokeilisi sitä viimeksi kesken jäänyttä uudelleen? Tai hankkisi hiukan kovempaa kamaa Ärrältä, kyllä sitäkin löytyy.

Joku taisi huomata, etten maininnut Googlea. En arvosta sitä niin paljon kuin painettua sanaa ja olen huomannut, ettei sieltä hankittu tieto pysy päässä niin hyvin kuin luettu. Saattaa kyllä johtua siitä, että olen kasvanut kirjojen ja lehtien maailmassa enkä siitä halua luopua. Kaikehenlainen nippelitieto on minusta kivaa ja sitä on kummasti varastoitunut aivopömpöihin ja se pullahtaa kummasti esille, kun sitä tarvitaan.

Rohkeutta ja kivaa kevättä!

Riitta Rustari
riitta.rustari@ristikkoakatemia.fi

Lähetätkää ristikkoiheisiä kysymyksiä ja mielipiteitä osoitteeseen kysymys@ristikkoakatemia.fi

Ristikkoakatemia Facebookissa:
www.facebook.com/groups/ristikkoakatemia/